

тель и мъдрий, когото ще да постави господаро на дългите си, да дава всакомъ на време то оуреченна та храна;

43 Благенца є онай рабъ, когото, като добре господаро му, ще да го намери да прави така.

44 Истина ви говоримъ, защо надъ всичко то си иманѣ ще да го постави.

45 Яко ли рече той рабъ на сърдцето си, господаро ми ще да се забави да добиде, и начне да вие съдъгти те и слъжкини те, и да гдѣ, и да пїе, и да се оупиша:

46 Щедриде господаро на оногова раба, въ денъ въ който се не наада, и въ часъ въ който не знае: и ще да го растеше и дължитъ съ невѣрони те ще да тбрят.

47 И онай рабъ, който є знааля болата на господарата си, и не є приготвилъ, нито є сътворилъ по болата негова, много ще да бѫде виенъ.

48 И онай който не є є знааля, и напрахиа є работи достойни за бой, мало ще да бѫде виенъ, и всакомъ, комъто є дадено много, много ще да се и пойска ѿ него: и комъто са предали по много, по много ще и да трабатъ ѿ него.

49 Огнь добидохъ да фар-

лимъ на землята, и що искамъ, ако те є разгорѣлъ вече;

50 И съ крещеніе имамъ да се кръстимъ, и каквъ ще да искрепимъ доклѣ да се свирши;

51 Мъслите ли че добидохъ да дамъ на землята миръ; не, говоримъ ви, но раздѣленіе:

52 Защото ѿ сега на тъмъ ще да бѫдатъ, петина въ единъ къща раздѣлени, трима та (ще бѫдатъ противни) на двамата, а двамата на тримата.

53 Отъецъ ще да се раздѣли ѿ сина, и синъ ѿ отца: майка ѿ дщерка, и дщеръ ѿ майка: свекрва ѿ сънжха си, и сънжха ѿ свекрва си.

54 И говореше на народите: когато видите облакатъ, който се покачва ѿ западъ, ѹбие говорите: добъдъ големъ йде, и такъ юва.

55 И когато видите, защо дъха ѹго, говорите: горещина ще да бѫде: и юва.

56 Лицемѣрци, лицето на неко то и на землята знаете да испитвате: а времето това каквъ не испитвате;

57 И защо и ѿ сеbe си не сдите праведно то;

58 Когато ѿиваши съ противникатъ си при кназатъ,